

JACARANDA MIMOSIFOLIA D. DON

FAMÍLIA: bignoniaceae

ORIGEN: Argentina, Bolívia, Brasil, Paraguai

Nom comú en català: xicranda

Nom comú en castellà: jacaranda

Etimologia:

Jacaranda: en guaraní vol dir fusta dura.

mimosifolia: fa referència a les seves fulles, semblants a les de les mimoses.

Port: arbre mitjà entre 10 i 15 m d'alçada, capçada estesa i bastant irregular, que pot arribar a fer entre 4 i 6 m. Ramificació oberta, ascendent i irregular.

Fulles: caduques, oposades, amb foliació a l'estiu posterior a la floració. Doblement composta, bipinnada, de fins a 60 cm i de color verd clar grisós (a i r).

Flors: gran panícula terminal amb flors tubuloses, de color blau violeta, entre els mesos de juny i juliol.

Fruit: càpsula oblonga, dehiscent, plana i llenyosa d'uns 6 cm, al principi és verda i quan madura és marró fosc. Apareix al final de la tardor i resta tot l'any.

Escorça: llisa, de color grisós. Amb el temps es torna aspra i fissurada.

Curiositats: el fet de florir sense fulles li dona un gran valor ornamental.

La fusta s'utilitza en ebenisteria i fusteria.

Situació: al carrer Puigmoltó i a les places Anselm Clavé i Boters, entre d'altres.